

begyndt dør, hvor han skulde slutte, i Stedet for at slutte dør, hvor han begyndte — det kunde man endda, naar man vil være kulant, bære over med. Men sker noget saadant ikke, ser jeg ikke rettere end, at den højtærede Handelsminister har begaaet et saa groft Overgreb, en saa stor Vilkaarlighed mod den danske Embedsmandsstand, at jeg kun ser mig i Stand til at deltage i en Misbilligelse af hans Adfærd.

Willesen: I Anledning af de stillede Dagsordener skal jeg kort præcisere vor Stilling saavel til den højtærede Handelsminister i Almindelighed som til den foretagne Afskedigelse. Nogen almindelig Tillid til den højtærede Handelsminister ser vi os ikke i Stand til at nære. Vi kan ikke nære nogen politisk Tillid til ham, da han i sine politiske Udtalelser viser en saa primitiv Opfattelse, at han f. Eks. tror, at Socialdemokratiets Vækst kan standses ved, at saa mange som muligt her i Landet forener sig om en arbejderfjendtlig Politik; han burde dog kunne indse, at det er det sikre Middel til at styrke den Bevægelse, han vil bekæmpe. Og nogen personlig Tillid til ham vil det ogsaa være os vanskeligt at nære, ikke mindst naar vi ser den smaalige Iver, hvormed den højtærede Handelsminister ligesom flere af hans Kolleger har klamret sig til de saakaldte Ben; dette forekommer os at være en Episode, som med skærende Tydelighed viser os to Ting, for det første, at det politiske Livs saakaldte store Mænd ofte er meget smaa, og for det andet, at den højtærede Statsminister maa være ikke en stærk, men en svag Mand, siden han ikke har kunnet bøje sine Kolleger, saa at de hindredes i at bibringe Ministeriets Anseelse et saadant Grundskud. Heller ikke nogen Tillid til den højtærede Handelsminister i al Almindelighed kan vi nære, eftersom det forekommer os, at de Anker, der er blevet rettet mod Sættelsen af det af ham nedsatte Landmandsbankudvalg, i det væsentlige er rigtige. Man vil saaledes forstaa, at nogen Tillid i Almindelighed kan vi ikke nære til den højtærede Handelsminister, men saa meget desto friere er vi stillet overfor det foreliggende isolerede Spørgsmaal og er i Stand til at tage Stilling ud fra rent saglige Motiver.

Med Hensyn til Spørgsmaalet om den saglige Begrundelse for den af den højtærede Handelsminister foretagne Afskedigelse af Bankinspektøren er det allerede paapeget med ikke ringe Styrke, at Mini-

steren har svækket sin egen Argumentation meget væsentlig ved ikke at staa fast paa det, som man jo dog af hans Redegørelse kan forstaa, at han faktisk mener, nemlig at den afskedigede Bankinspektør har gjort sig skyldig i kraftige Tjenesteforseelser.

Det underer mig, at det ærede Medlem Hr. Stauning kunde hævde saa stærkt, at den afskedigede Bankinspektør i et af de foreliggende Tilfælde burde gaa ud fra til at begynde med, at det var hæderlige Folk, han stod overfor i Bankledelsen. Det er rigtigt, at han i Almindelighed maa gaa ud fra en saadan Forudsætning, men det er utvivlsomt det ærede Medlem bekendt, at allerede før Bankinspektøren tiltraadte sit Embede, var Bankinspektionen bekendt med, at Andelsbankens Direktion havde vovet sig ud i Manipulationer, som absolut ikke kan siges at falde indenfor Hæderlighedens Grænser, idet der f. Eks. var afgivet 2 falske Aarsregnskaber og 15 falske Maa-nedsindberetninger, foruden at der var begaaet mange andre Ting, og jeg kan tilføje, at disse Oplysninger er tilstillet mig fra samme Kilde, som jeg ved det ærede Medlem Hr. Stauning fik sine Oplysninger fra, da han var Erhvervsminister, nemlig den Mand, som i Dag har faaet en velfortjent, men sen Oprensning, fordi han har ryddet op i disse Forhold, Forstkandidat Dalsgaard i Kolind. Det forekommer mig derfor, at Venstre og Socialdemokratiet ikke har stort at lade hinanden høre i denne Sag, thi allerede under Venstreministeriet i 1920—24 blev disse Oplysninger tilstillet den daværende Handelsminister Jørgen Christensen.

Bankinspektøren har utvivlsomt gjort sig skyldig i Tjenesteforseelser, bl. a. ved i sine Erklæringer i det store og hele at sige god for en Bank, som han vidste lededes paa den Maade, og derved bibringe Offentligheden et ganske falsk Indtryk og prøve paa at indgyde en Tillid, som var falsk, og som da ogsaa viste sig ikke at kunne holde — det viste sig bl. a. ved den kæmpemæssige Nedgang, der fandt Sted i Bankens Indskud.

Men det forekommer mig, at det ærede Medlem Hr. Stauning i og for sig ikke er den rette til at angribe den højtærede Handelsminister paa dette Punkt, idet den højtærede Handelsministers Forgængere begge to, baade hans Partifælle Hr. Jørgen Christensen og det ærede Medlem Hr. Stauning, havde haft en Pligt til at gribe dybere ind i Sagen, end de gjorde, og i Realiteten forekommer det os derfor,